

komme til Forhandling og Afgjørelse nu, men skulle skydes ud. Dette synes mig efter den hele Gang, som Sagen har taget, at være et naturligt Spørgsmaal, her ved Lovforslagets første Behandling. Kan der gives nogen fyldestgjørende Grund, hvorfor vi ikke nu maa røre ved det omtalte Spørgsmaal, men tværtimod bør skyde det ud til senere, saa lad os blive beskændte med dem. Mig synes det at ligge nær, naar man siger: „Her er ganske vist en Sag, der trænger til at afgjøres, men endnu maa den ikke afgjøres; den maa vente, indtil vi komme til at skulle give en Lov om Reservecapitalen“, da at spørge om, hvorfor den dog ikke maa afgjøres nu. Det er dette Spørgsmaal, som jeg gjerne vilde have flaret.

Jessen: Ja, jeg erkjender paa ingen Maade, at der er nogen Feil eller Mangel i Lovforslaget, som det nu foreligger. Erkjendte jeg det, vilde jeg ganske vist selv være med til at foreslaae en Forandring dert. Jeg har allerede angivet de Grunde, ifølge hvilke det er blevet anseet for unødvendigt her at optage nogen Bestemmelse med Hensyn til Panteforholdenes Ordning, og disse ere da, at det for det Første er fuldkommen usikkert, om der nogenstunde vil blive taget nogen saadan Beslutning som den, hvilken der ved § 7 er givet Tilladelse til at tage om 10 Aar, at for det Andet Virkningen af den Beslutning, som der saaledes er givet Myndighed til at tage, er betinget af Rigsdagens Samtykke med Hensyn til et andet dermed noie i Forbindelse staaende Anliggende, og at det endelig for det Tredie, hvad der allerede var Tale om, da Lovforslaget var under Forhandling i den nedsatte Commission, gentagende er blevet stillet i Udfigt, at der vil komme en ny almindelig Forsikringslov, som vil indeholde alle fornødne Bestemmelser om det omtalte Punkt.

Krieger: Efter at jeg har faaet denne Forklaring af det ærede Medlem, er jeg fuldkommen beroliget. Det er mig nemlig nu al-

deles klart, at der ikke er Stygge af Grund til at skyde Spørgsmaalet om Nødvendigheden af at træffe nærmere Bestemmelser med Hensyn til Panteforholdene ud. Naar der ikke kan anføres andre Grunde for at lade dette Spørgsmaal ligge end de, som det ærede Medlem, der saa noie kjender disse Forhold, nys anførte, saa er det mig klart, at der ingensthemst Grund er til ikke ligesaagodt at tage Spørgsmaalet under Behandling strax, at der altsaa ikke er nogen fyldestgjørende Grund til nu at lukke Dørene i og skyde Spørgsmaalet ud.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og Lovforslagets Overgang til anden Behandling sattes under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 12.

Man gik derpaa til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

1ste Behandling af „Forslag til Lov om Brandforsikring af Kjøbstadsbygninger“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2251—56, dets 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende, Sp. 4627 ff.)

Justitsministeren: Da det ikke lader til, at Nogen iøvrigt vil begjære Ordet, skal jeg indskrænke mig til at anbefale denne Sag ligesom den forrige til det ærede Things velvillige Overveelse. De samme Grunde, som have været de afgjørende til hos Regeringen at fremkalde Duffet om at komme til at indtage en anden Stilling med Hensyn til Brandforsikringsvæsenet i Kjøbstæderne end hidtil, have jo ogsaa maattet gjøre sig gjældende med Hensyn til Brandforsikringen for Landbygningernes Vedkommende.